

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 grudnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Ráckevei Járásbíróság – Węgry) – Banif Plus Bank Zrt./Márton Lantos, Mártonné Lantos

(Sprawa C-312/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2004/39/WE — Artykuł 4 ust. 1 i art. 19 ust. 4, 5 i 9 — Rynki instrumentów finansowych — Pojęcie „usług inwestycyjnych i działalności inwestycyjnej” — Przepisy zapewniające ochronę inwestora — Zobowiązania dotyczące prowadzenia działalności w przypadku świadczenia usług inwestycyjnych na rzecz klientów — Obowiązek oceny adekwatności lub właściwego charakteru świadczonej usługi — Umowne skutki braku poszanowania tego obowiązku — Umowa kredytu konsumenckiego — Pożyczka denominowana w walucie obcej — Uruchomienie i zwrot pożyczki w walucie krajowej — Postanowienia dotyczące kursów wymiany walut)

(2016/C 038/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Ráckevei Járásbíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Banif Plus Bank Zrt.

Strony pozwane: Márton Lantos, Mártonné Lantos

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG, należy interpretować w ten sposób, że z zastrzeżeniem weryfikacji dokonanej przez sąd odsyłający, nie stanowią usługi lub działalności inwestycyjnej w rozumieniu tego przepisu niektóre transakcje wymiany, dokonywane przez instytucję kredytową na podstawie postanowień umowy kredytu denominowanego w walucie obcej, takiej jak umowa w postępowaniu głównym, polegające na określeniu kwoty kredytu na podstawie kursu kupna waluty mającego zastosowanie przy uruchomieniu środków oraz ustaleniu wysokości rat na podstawie kursu sprzedaży wspomnianej waluty mającego zastosowanie przy obliczaniu każdej raty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 listopada 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Verein für Konsumenteninformation/A1 Telekom Austria AG

(Sprawa C-326/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2002/22/WE — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Prawa użytkowników — Prawo abonentów do wycofania się z umowy bez ponoszenia kar — Zmiana opłat wynikająca z warunków umowy — Podwyższenie opłaty w przypadku podwyższenia cen konsumpcyjnych)

(2016/C 038/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für Konsumenteninformation

Strona pozwana: A1 Telekom Austria AG

Sentencja

Artykuł 20 ust. 2 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że zmiana opłat za świadczenie usług związanych z sieciami lub usług łączności elektronicznej, następująca na podstawie postanowienia o waloryzacji opłat, które jest zawarte w ogólnych warunkach umów stosowanych przez przedsiębiorstwo świadczące te usługi i które przewiduje, że taka waloryzacja jest zależna od obiektywnego wskaźnika cen konsumpcyjnych ustalonego przez instytucję publiczną, nie stanowi „zmiany warunków umowy” w rozumieniu tego przepisu, uprawniającej abonenta do wycofania się z umowy bez ponoszenia kar.

⁽¹⁾ Dz.U. C 339 z 29.9.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 grudnia 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Quenon K. SPRL/Beobank SA, dawniej Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, dawniej Citilife SA

(Sprawa C-338/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Dyrektywa 86/653/EWG — Artykuł 17 ust. 2 — Rozwiązanie umowy agencyjnej przez zleceniodawcę — Świadczenie wyrównawcze na rzecz przedstawiciela — Zakaz łączenia systemu świadczenia wyrównawczego z tytułu pozyskania klientów i systemu odszkodowania — Prawo przedstawiciela do odszkodowania uzupełniającego w stosunku do świadczenia wyrównawczego z tytułu pozyskania klientów — Przesłanki)

(2016/C 038/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Quenon K. SPRL

Strona pozwana: Beobank SA, dawniej Citibank Belgium SA, Metlife Insurance SA, dawniej Citilife SA

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 2 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym w następstwie rozwiązania umowy agencyjnej przedstawiciel ma prawo jednocześnie do świadczenia wyrównawczego z tytułu pozyskania klientów, ograniczonego maksymalnie do jego jednorocznego wynagrodzenia, oraz – w przypadku gdy świadczenie to nie pokrywa całości rzeczywiście poniesionej szkody – do otrzymania odszkodowania uzupełniającego, o ile takie uregulowanie nie prowadzi do podwójnego zrekompensowania przedstawiciela z tytułu utraty prowizji wskutek rozwiązania wspomnianej umowy.